Elsket av Gud

Fra en celle stor

Rett på sak-veiledning til kristne om livets begynnelse, om bruk av spiral, abort, prøverørsbefruktning og mer.

Ved Torkild Masvie

"Et profetisk skrift inn i vår tid... Dette lille heftet utfordrer oss og vil provosere mange... Spre heftet!"
Fra forordet side 2

Pastor Thomas Bjerkholt

"Gud har like fra begynnelsen av vårt liv hatt et brennende ønske om å kjenne oss i et jeg-du-forhold."
Fra etterordet side 8

Lege Inger Lund Thorsen

"ELSKET AV GUD FRA EN CELLE STOR" er et profetisk skrift inn i vår tid. Pastor Torkild Masvie utfolder konsekvensene av det kristne syn på menneskets uendelige verdi – fra unnfangelsens øyeblikk. Hvert menneske er skapt i Guds bilde. Herren ser hver og en av oss fra det øyeblikk vi ble unnfanget: "Da jeg bare var et foster, så dine øyne meg" (Salme 139,16). Men hvilke konsekvenser får dette? Hva betyr dette for vårt syn på det ufødte liv, for prøverørsbefruktning og bruk av prevensjonsmidler? Med basis i det bibelske menneskesyn og forankret i solid medisinsk innsikt utfolder Masvie konsekvenser for kristen praksis i dag. Dette lille heftet utfordrer oss og vil provosere mange. For det kaller oss til oppbrudd og til radikal omsorg for livet fra vi er "en celle stor". Vi ristes ut av sløvsinn og likegyldighet. Uvitenhet og likegyldighet dreper. Sannheten renser, reiser oss opp og gir liv. Les – og la deg lede. Spre heftet! Heftet bør i særlig grad leses av kristne som arbeider i helsevesenet. Men dette gjelder oss alle! Jeg gir det min varmeste anbefaling.

Pastor Thomas Bjerkholt
Trondheim Frikirke

Elsket av

Rett på sak-veiledning til kristne om livets begynnelse, om bruk av spiral, abort, prøverørsbefruktning og mer.

Hva vil det si å leve bibelsk i vår tid der teknologien åpner for handlinger som ikke var mulige å forestille seg på Jesu tid? Vi fokuserer på de "vanskeligste" tilfellene fordi det er der striden står. Svarene på de "vanskelige" spørsmålene viser hvordan de "lettere" skal håndteres.

Livet begynner da Hans liv begynte

Engelen fortalte Maria at hun som ikke hadde ligget med noen mann, skulle bli gravid ved at Gud ville legge sitt lille "frø" i henne. Det var cellen som delte seg i to, og i fire, og i åtte ... Fra det første øyeblikk da Gud la frøet "Guds sønn fra evighet av" i Marias livmor, var Han der, Han som er Gud og menneske. Guds sønn var ikke i Guds himmel lenger da, men i den ene cellen.

Lukas 1,38–43: *"Da sa Maria: 'Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.' Så forlot engelen henne. Noen dager senere dro Maria av sted og skyndte seg opp i fjellbygdene, til den byen i Juda hvor Sakarja bodde. Der gikk hun inn til Elisabet og hilste på henne. Da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket barnet i magen hennes. Hun ble fylt av Den hellige ånd og ropte høyt: 'Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten i ditt morsliv. Men hvordan kan det skje at min Herres mor kommer til meg?'"*

Da det lille Jesus-barnet inni Maria ble tilbedt av det seks måneder gamle fosteret Johannes døperen, var han selv bare noen dager gammel, kanskje mindre enn syv. Barnet som fester seg til livmoren er kun syv dager. Da Han var så liten, ble han tilbedt som vår frelser.

Vårt menneskeliv begynte like tidlig som Hans liv, idet cellen fra far møtte cellen fra mor. Der i unnfangelsen startet vi. Gud setter opp sin vev som vever et menneske. Salme 139,13 sier: "Du har vevd meg i mors liv." Først vever Han i ni måneder, og så fortsetter Han gjennom hele menneskelivet når celler byttes ut i kroppen og erstattes av nye. Gud vever oss helt til vår dødsdag.

Gud fra en celle stor

Å fornekte at menneskelivet starter i unnfangelsen leder til vranglære om Jesus

Det finnes kristne som vil avvise at menneskelivet starter i unnfangelsen. Det de gjør, er å se bort fra den kristne trosbekjennelse som fastholder at Jesus er hundre prosent sann Gud og hundre prosent sant menneske fra unnfangelsesøyeblikket. Vi bekjenner hver søndag at Han ble "unnfanget ved Den Hellige Ånd". Jesu liv og vårt liv starter like tidlig. Om man hevder at menneskelivet begynner etter unnfangelsen, for eksempel når det befruktede egget fester seg i mors liv, da tvinges man til å si det samme om Jesus. Er det slik at Gud forener seg med denne celleklumpen først etter syv dager? Dette blir en variant av gammel vranglære om Jesus der det hevdes at Gud flytter inn/adopterer en menneskekropp som alt er i gang. Enhver kristen leder i kirkesamfunn og menighet som fornekter at vi og Jesus Kristus startet våre liv i unnfangelsen, står utenfor den sanne kristne bekjennelse om Jesus.

Gud eier barnet

Barnet som unnfanges er først og fremst Guds, og det lånes av foreldrene så lenge de har foreldreansvar. Barnet er alltid, like fra den aller første unnfangelsebegynnelse elsket av Gud. Vi er aldri mer og aldri mindre elsket enn det vi var en celle stor. Det lille barnet på en celle har samme menneskeverd som alle andre fødte mennesker.

Bibelen har mange ord som viser at Gud stiller seg som forsvarer og beskytter av de som er minst og nederst, de som er utsatt for andres overgrep og forførelser. Jesus selv sier: *"Pass dere for å forakte en eneste av disse små! For jeg sier dere: De har sine engler i himmelen som alltid ser min himmelske Fars ansikt"* (Matteus 18,10). Skulle noen menneskebarn være for små til at Gud ville gi dem denne beskyttelsen? Det er ikke Guds vesen å svikte de minste små.

Fra unnfangelsen av er hvert lille menneske under Guds vern. En kristen må derfor beskytte, støtte og hjelpe de minste små, som om de var Jesus selv. La oss se hva dette betyr, og la oss like gjerne fokusere på de vanskeligste tingene, for det er der kampen står.

Det som er best for barnet, må ha prioritet når det er motsetning mellom barnets og foreldrenes behov. Det er ikke en unik tanke. Slik tenker vi når det gjelder barn som alt er født. Er det best for barnet kun å være sammen med mor etter en skilsmisse, så er det kun mor som gjelder, uansett hva far måtte føle. Da har ikke fars følelser forkjørsrett. På samme måte er det det nyunnfangede barnets behov som har forkjørsrett i forhold til foreldrenes behov - hvis det skulle være en motsetning.

> **"Velsignet er frukten av ditt morsliv**

Barnet har en rett til å få begynne sitt liv i mor

I den grad vi har muligheter til å gjøre valg, må valgene være til det beste for barnet: Det beste for barnet er å begynne livet i mors liv – et prøverør er ikke det beste stedet for barnet å begynne livet, hvis så var hadde Gud latt oss alle starte livet i et prøverør. Han gjorde det beste som finnes for barnet. Han lagde Evas livmor da hun var i paradiset før syndefallet. I henne er verdens beste sted å bli til, og å vokse fram til fødsel. Der i det varme mørket hos mor, legges fars såkorn inn. Der skjer møtet som gjør at barnet blir til.

Løgnen om at "naturen ordner opp"

Noen ganger skjer det at barnet som har begynt sitt liv, ikke overlever. Det får ikke feste seg der det skal hente næring, og det dør der – i mor. Det skal være en ganske stor prosent av de nyunnfangede som ikke overlever de første ukene. Noen i helsevesenet sier at dette er "naturens måte å ordne opp på". Dette er en ubibelsk løgn på linje med å si at når en far på førti år får hjerteinfarkt og dør fra sin familie, så er det "naturen som ordner opp". Bibelen er tydelig: Før synden kom inn i skaperverket var ikke sykdom, feilutvikling og døden en del av menneskets tilværelse. Ethvert unnfanget menneskebarn ville overleve og fødes sunn og frisk, og enhver førtiårig far ville leve uten å dø av hjerteinfarkt.

Det ufødte barnet har en rett, om livet ikke er til å reddes, til å dø naturlig i mor

Ved syndens inntreden i skaperverket kom døden inn i menneskenes liv, og dette rammer mange av de minste små menneskebarna. Det finnes ikke noe bedre sted å få dø en naturlig død enn i nærvær av den og dem som står deg nærmest. Barnet kan ikke få en bedre naturlig død enn døden i mors liv.

Noen barn har handikap som gjør at de vil dø i mors liv, eller rett etter fødsel. Aktiv dødshjelp, altså abort på disse små, er like forkastelig som aktiv dødshjelp til voksne som lider av uhelbredelig sykdom.

> **Et befruktet egg er et encellet menneske!**

Når man ikke får egne barn

Der ektemannen har dårlig sædkvalitet er det ikke rett å bringe inn sæd fra en annen mann. Dette ville være en form for utroskap. Å hente egg fra annen kvinne og bruke sæd fra egen mann er også en form for utroskap. Å inseminere en kvinne med sæd fra hennes egen mann er uproblematisk.

Surrogati

I dag er det mulig å ta sæd fra en mann A, egg fra en kvinne B og utføre en prøverørsbefruktning. Dette barnet (det befruktede egget) kan settes inn i en annen kvinne C. I enkelte land kan det være slik at det er ytterligere en person D som betaler for inngrepet, og som derfor får foreldreretten. Med et kristent syn på ekteskapet er det kun mulig å bruke ekteparets sæd og egg, og at hustruen selv bærer fram barnet. Dette leder videre til spørsmålet om prøverørsbefruktning.

Prøverørsbefruktning

I prøverørsklinikkene framkalles fra mor en serie egg som hentes ut ved et inngrep. Eggene tas ut og befruktes. Klinikkene vil ta ut så mange egg at de er sikre på at de har nok, og slipper å gjøre inngrepet på nytt. Flere barn dør når de er helt i begynnelsen av livet etter befruktningen, og klinikken ønsker at en naturlig celledeling er kommet i gang før de eventuelt setter inn barna. Ved å befrukte nok egg kan de minske stresset og den fysiske og psykiske belastningen foreldrene utsettes for når inngrepet må gjøres flere ganger. Overskuddsbarna fryses ned til eventuell senere bruk hos de samme foreldrene, og etter en viss tid kastes de hvis det ikke er bruk for dem. I Norge er det vanligvis ikke lov å drive forsøk på nedfrosne barn – selv om flere forskere ønsker en friere tilgang siden barna likevel skal dø.

Prøverørsindustrien

De som arbeider i prøverørsklinikkene erkjenner ikke at det de har i reagensrørene, er babyer med fullt menneskeverd. Dette gjelder også de små menneskelivene som legges på fryselager, og som kastes i søpla. De ansatte ved klinikkene er der ikke til beste for disse barna, men for foreldrene. Foreldrene er kunder med et smertelig behov for å produsere egne barn. Kundene skal få det de ber om, innenfor norsk lov.

Løgnen som ligger til grunn for det som gjøres, er denne: Det er kun *kimer* til menneskeliv det dreier seg om i laboratoriene, ikke babyer med fullt menneskeverd. Løgnen kamufleres av en empati overfor foreldrene, og den pakkes inn i et løgnspråk. Det snakkes om "befruktet egg" mens man i virkeligheten står overfor et nytt individ, et barn med alle arvestoffer klare; med øyenfarge, hårfarge og alt ferdig bestemt.

Kompetansen prøverørsklinikkene har skaffet seg, har skjedd etter forsøk der små menneskebarn betalte prisen.

Finnes det åpning for prøverør?

Kristne kan kun vurdere prøverørsteknikken når de vet med sikkerhet at absolutt alle «befruktede egg» implanteres umiddelbart. Kristne bør kalle det befruktede egget et "encellet menneske", for i det øyeblikk egget befruktes er det ikke et egg mer, men et menneskebarn som er en celle stor.

Men foreldre som ønsker å forsøke en slik prøverørsteknikk, må være forberedt på at klinikken insisterer på å bruke egne metoder. I praksis vil denne døren bli lukket for kristne fordi klinikkene ikke ønsker å begrense seg til å befrukte kun 1–2 egg. De vil motsette seg umiddelbar implantering i mor, og heller vente og forsikre seg om normal celledeling på det "fåcellede mennesket". Dessuten vil de sikre seg muligheten til å fryse ned flere fåcellede mennesker for senere implantering hvis første forsøk ikke lykkes. All annen praksis blir for dyr.

Om nå klinikken går med på å begrense seg til å befrukte ett eller to egg, og umiddelbart sette barna inn i mor, må vi som kristne foreldre likevel spørre oss: Hva er best for barnet? Når Gud har gjort skaperverket slik at barnet blir til i mor, da er det best for barnet å bli til her og ikke i et reagensrør. Og så lenge det ikke er best for barnet å bli til i et laboratorium, hvorfor gjøre det da?

Hva skal vi da gjøre?

Når vi som kristne skal søke barnets beste, må vi tenke oss at dette lille nyskapte barnet kunne være Jesus. Hvis jeg ikke kunne kaste eller fryse ned Jesus, kan jeg heller ikke gjøre det med de encellede menneskebarna. Som kristne har vi ikke lov til å drepe. "Du skal ikke drepe" står det i det femte bud. Det betyr at vi ikke har lov til å kaste de nyunnfangede barna våre i søpla. Og vi kan heller ikke legge dem i fryseren! For

budet mot å drepe innebærer at vi skal frykte og elske Gud så vi ikke gjør vår neste noen skade eller noe ondt på hans kropp, men hjelper og støtter ham i all kroppslig nød. Smerten og lidelsen ved ikke å få barn kan den kristne få hjelp til å bære. Det ligger velsignelse og kristen vekst i å bære lidelsen som Gud gir. Kristen vekst går gjennom lidelsen. *"De trengslene vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet som veier uendelig mye mer"* (2 Kor 4,17).

Abort. Om det er liv mot liv – hva da?

Et menneske har rett til å forsvare seg. Om ditt liv står mot en annens liv, har du rett til å slå tilbake, i ytterste fall å drepe. Vi kaller det nødrett. Står liv mot liv, kan du gjøre det samme mot et barn du kun har båret på i ti timer etter unnfangelsen, som du kan gjøre mot den tiårige sønnen eller datteren din. Men husk: Begge er like elsket av Gud og har samme menneskeverd. Den eneste forskjellen er at du kjenner tiåringen, og har trolig varmere følelser for ham enn for det lille nyunnfangede barnet.

For en kristen er det derfor ikke selvfølgelig at barnet skal dø om liv står mot liv. Fra Bibelens martyrtid hører vi ordene: *"Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus ga sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for våre søsken"* (1 Joh 3,16). Fastholder vi at disse ordene i Bibelen ikke er fromt snikksnakk, men blodig alvor, må vi spørre oss: Skulle ikke dette være et kall til kristne foreldre om å gi sitt liv for sine barn?

Dette offeret kan ikke andre mennesker kreve av oss. Velger vi å ikke gi et slikt offer, står vi juridisk skyldfri.

I vår vestlige verden kan det skje ved kreft hos mor at følgende grusomme avveiing melder seg: Hva skal gjøres for at minst ett liv berges? Mange mødre har avvist kreftbehandling for at ikke barnet skal ta skade, vel vitende om at det vil være for sent å gjennomføre vellykket behandling etter fødselen, og at hun derfor trolig vil dø.

Noen få ganger vet vi det står mellom at én dør eller begge to. Ved svangerskapsforgiftning kan det komme til et punkt der barnet må ut for at ikke mor skal dø. Samtidig vil ikke barnet overleve dersom mor dør. Da drøyer man i det lengste med å ta barnet ut, for om mulig å berge både mor og barn. Men man risikerer at barnet forløses så tidlig at det ikke overlever. Handlingen innebærer at ett, men ikke to liv går tapt.

Om liv er i fare

Abort er i alle tilfeller å drepe, abort er derfor ikke rett for en kristen – selv om mors liv er i litt fare. I dette spørsmålet lar vi oss lure av den løgnen som sier at fosteret ikke er et barn med samme rettigheter som meg. Det du kan gjøre overfor din femåring, kalles du til å gjøre også overfor fosteret som er noen uker gammelt. Om barnet ditt på fem år går gjennom isen, vil du ikke da løpe ut på isen for å redde det fra den visse død – selv om du risikerer å dø selv, ja, selv om du vet at risikoen er stor for at ingen av dere overlever? Derfor, om mors liv skulle være i fare på grunn av graviditeten, må hun likevel gjøre alt hun kan for å berge barnet.

Den umulige prosentregningen

I virkelighetens verden er det noen ganger nesten umulig for helsepersonalet å gi en tydelig avklaring om det står liv mot liv, eller om det dreier seg om litt risiko for mor. Beslutningene kan ikke vente, det må handles raskt. Foreldre som er villige til å gi sine liv, har det rette utgangspunkt for å ta de valg som til slutt må tas. Så må Gud se i nåde til oss om vi valgte feil.

Abort etter voldtekt

Voldtekt er en av de frykteligste krenkelser som finnes. Men abort etter voldtekt, inkludert incest, er å straffe et uskyldig menneske. Barnet som er unnfanget er uskyldig, og skal ikke straffes for det fryktelige far har gjort – det er far alene som skal straffes. Abort etter en voldtekt er derfor ikke rett og ikke lov for en kristen. Men det kan hende det er best for mors psykiske helse, og for barnets oppvekst, at barnet blir adoptert bort. Samfunnet svikter kvinnen og barnet hennes når det i stedet for å sette opp et gigantisk støtteapparat for ugjerningens to ofre, ikke bare tillater, men aktivt legger til rette for abort som en naturlig løsning. Menigheten og hele kirken kvinnen tilhører, har en kollektiv plikt til å ta på seg det ansvaret samfunnet har løpt fra, og stille opp med hjelp, beskyttelse og støtte både menneskelig, praktisk og økonomisk for mor og barn.

Det er blitt så vanlig å foreslå abort etter voldtekt at mange blir overrasket over at flere voldtatte kvinner frivillig velger å bære fram frukten av overgrepet. De føder sitt barn og bli en god mor for dette uskyldige barnet, og barnet blir til glede for sin mor. Legen Elisabeth Aukrust dokumenterer dette i artikkelen "De tok ikke abort etter voldtekt". Artikkelens innhold oppsummeres i undertittelen: "En tankevekkende erfaring fra asylmottak: Kvinner som var blitt gravide etter voldtekt, så abort som ganske utenkelig." Stykket er publisert i Verdidebatt.no, 23.04.2013, og det er basert på Aukrusts bidrag i boka *Menneskeverd i klinikk*

og poliklinikk av Morten Magelssen.

"Prevensjon" som tar, eller kan ta livet av våre barn

Vi vil ikke her drøfte om det er rett å bruke prevensjon. Det er kristne som gir gode argumenter for ikke å gjøre det, mens andre forsvarer en slik bruk. Det som er klart, er at vi ikke kan bruke det som kaller seg prevensjon, men som tar, eller kan ta livet av våre barn.

Spiral: Fra nettdoktor.no: "En spiral er et fremmedlegeme som plasseres i livmorhulen. På denne måten hindres et befruktet egg i å sette seg fast, og det støtes i stedet ut sammen med menstruasjonsblodet." Dette er også et barn som skal nektes muligheten til å leve. Det skal dø. En kristen kan derfor ikke bruke spiral. I tillegg til den overnevnte kobberspiralen som har en sterk, aborterende virkning, finnes det en omstridt hormonspiral på markedet. Hovedvirkningen er eggløsningshemning, men hormonspiralen har også en "back-up-mekanisme" med implantasjonshemming som enten aldri slår til, eller kan slå til en veldig sjelden gang. Jeg spør igjen: Kan vi som kristne foreldre gjøre noe som kan ta livet av våre barn en sjelden gang?

P-pillen har også en abortkomponent. Norsk Legemiddelhåndbok skriver: "Generelt: Inneholder etinyløstradiol kombinert med et gestagen. Gis i en konstant mengde (monofasisk) eller i varierende dose gjennom syklus. Virkningsmekanisme: Hemmer ovulasjon, endrer cervixsekret slik at dette er mindre gjennomtrengelig for spermier, og endrer endometriet slik at dette er mindre mottakelig for et evt. fertilisert egg." Dette siste innebærer et element av mulig død for et lite, påbegynt barn.

Angrepille: På nettdoktor.no har det stått følgende: "Dette er p-piller med høyt innhold av aktivt hormon som kan benyttes til å hindre en eventuelt oppstått graviditet i å utvikle seg i opp til 3 døgn etter et ubeskyttet samleie." Her dreier det seg altså om et barn som skal nektes muligheten til å leve. Nye studier antyder riktignok at angrepillen snarere er eggløsningshemmende, men man kan ikke utelukke at det i framtiden vil komme vitenskapelige bevis som omstøter dette synet. Angrepillen er uansett ikke et prevensjonsalternativ.

Et annet spørsmål er hvorfor menn lar kvinnene ta ansvar for prevensjonen gjennom å innta kjemikalier med kjente og ukjente bivirkninger, kjemikalier som kan skade dem?

> **Kalt til å vise omsorg overfor menighetens aller minste og sårbare**

Jeg har selv talt usant

Jeg har selv gitt veik veiledning i egne sammenhenger, og har vært ubevisst medskyldig i at flere barn kan ha mistet livet på grunn av det vi kaller "prevensjon", men egentlig er midler som dreper påbegynt liv. Dette viser at det er uvitenhet og løgn som er den største trusselen mot disse små barna.

"Det er løgnen som dreper"

Ingen tenkende mennesker med normalt følelsesliv vil ta livet av sine barn. Derfor er det løgnen som dreper. Det er løgnen som gjør at folk kan definere bort menneskeverdet fra det nyunnfangede barnet, og ta en angrepille, eller sette inn spiral, eller la sine barn ligge på fryselager på en prøverørsklinikk, eller la disse små kastes i søpla etter at prosessen med å sette inn de ønskede barna er avsluttet. Det er løgnen som gjør at vi kan tillate oss å foreta abortinngrep etter 2, 4, 6, 7, 8, 10, 12 uker. Det er løgnen som gjør at vi kan ta livet av de fostre vi blir fortalt er uhelbredelig syke, og som uansett vil dø før eller etter fødselen. Vi bare definerer problemet bort. Da går det greiere.

For å sitere abortmotstander Børre Knudsen: "Det er løgnen som dreper."

Hva kan du gjøre som kjenner noen kristne som roter på disse områdene?

Vi må være frimodige til å hjelpe våre kristne brødre og søstre som farer vill i disse spørsmålene, det være seg foreldre eller folk i helsesektoren. "Er jeg min brors vokter" sier vi noen ganger, og lar være å blande oss i andre menneskers liv. Men da siterer vi Kain som drepte sin bror. Vi kristne er alle hverandres veiledere gjennom det vi sier og gjennom vårt eksempel. Vi er syndere som er kalt til å hjelpe medvandrere. Vi må gjøre det vi kan for å hindre våre kristne søstre og brødre i å fare vill. Du må samtidig vite at prisen du må være villig til å betale, er et ødelagt vennskap. Men om du er oppriktig glad i et annet menneske, så er tross alt det evige liv for din venn viktigst.

Hva skal du gjøre når du alt har forvoldt et lite menneskebarns død?

Når sannheten om hva du har gjort mot "en av disse minste små" går opp for deg, blir det klart at du aldri kan rette opp det du gjorde galt. Det lille menneskeli-

vet finnes ikke mer, og du er skyldig. Gud holder deg ansvarlig. Hevnen hører Gud til. Ordene om hevn er trøsteord for den som opplever overgrepene og krenkelsene. Gud vil ta igjen mot mine overgripere. Men for den som erkjenner å være "overgriperen", er dette fryktelige ord.

Vi var jo kalt til å vise omsorg overfor menighetens aller minste og mest sårbare. Jesus sa: "*'Det dere ikke gjorde mot én av disse minste brødre, har dere heller ikke gjort mot meg.' Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv*" (Matteus 25,45 – 46). Det finnes ingen "minste små" som er mindre i våre menigheter enn våre ufødte barn, og de aller minste som er én celle stor.

Da må vi huske: Den groveste synd, som er drap av uskyldige, finnes det også tilgivelse for. Jesus tar på seg Guds veldige vrede og hevn over våre ugjerninger mot våre egne barn. Han bar det på korset. Han er det Guds lam, den uskyldige, som bærer bort vår synd.

Det kan være truende og skremmende å erkjenne sin synd. Når sannheten om hva vi har gjort går opp for oss, kan det være vanskelig å tro at tilgivelse finnes for noe slikt, og å tro at syndenes forlatelse kan gjelde meg. Men nåden holder. Kom til Jesus. Si det som det er. Tøm din sorg og bitterhet på ham. Han rekker enhver angrende synder syndenes forlatelse og hjertets helbredelse.

Er det vanskelig å tro syndenes forlatelse for det du har gjort, er det godt å gå til en kristen søster eller bror for å få bekjent og tilsagt syndenes forlatelse. Da kan du frimodig se fram til oppstandelsen, til dagen da dine døde og drepte barn skal være til stede. De skal ikke regne deg som skyldig. Jesus overtok din skyld for deres død og bar bort din synd. Du er nå ren og uskyldig.

Når du får lagt bak deg din synd, vil du på nytt oppleve at gleden i ditt kristenliv kommer tilbake, samtidig som du kan få slippe til sorgen over det barnet som ikke er mer.

Torkild Masvie

Elsket av Gud er utgitt av
Den Lutherske Kirke i Norge
Org nr.: 990 475 415
Postadresse: Staffeldtsgate 4, 0166 Oslo
Besøksadresse: Linstowsgate 3, 3 etg, 0166 Oslo
post@kinor.no
tlf.: 98677002 / 98643404

Elsket av Gud
Copyright © 2014 Den Lutherske Kirke i Norge

Den enkelte forfatter har rettighetene til sine stykker.

Bibelsitatene er hentet fra Bibelen 2011, Bibelselskapet.

Omslagsdesign: Diane Black Koehnemann Bay
Design: Fløde Magasindesign
Omslagsfoto: ©iStock.com/Eraxion og ©iStock.com/AdreCas.

Den Lutherske Kirke i Norge ble etablert i 2006. Messiaskirken flerstedsmenighet og AdFontes pastorutdanning er en del av dette kirkesamfunnet. For mer informasjon se: **www.kinor.no**, **www.messiaskirken.no** og **www.ad-fontes.no**

Torkild Masvie
Hovedpastor Messiaskirken menighet
For tiden fungerende biskop
Den Lutherske Kirke i Norge

www.facebook.com/ElsketAvGud
- link til fri nedlasting av dette heftet
- kortfilmen "Elsket av Gud"
- plakat "Elsket av Gud" på bokmål, nynorsk og engelsk til fri nedlasting og mer

«Et barn har rett til å være ønsket»

Et slagord i dagens abortdebatt har vært: «Et barn har rett til å være ønsket», underforstått: Et uønsket barn må få slippe å bli født!

Ja, det er et grunnleggende behov for ethvert menneske å bli sett og elsket! Dessverre er det ikke alle mennesker som opplever dette. I vårt samfunn fjernes 15000–16000 fostre årlig ut fra dette perspektivet!

Til grunn for det kristne menneskeverdet ligger et annet og dypere perspektiv: Selv om ikke noe annet menneske ønsker deg, ser deg og elsker deg, gjør den evige Gud det!

Dette er også vårt livs fundament der hvor våre foreldre har ønsket oss!

Før noe menneske visste at vi var til, så den evige Gud oss. Helt fra unnfangelsen av kjente han vår DNA-kode med kart over all våre arvede egenskaper, men kunnskap om et menneskes arveegenskaper er ikke nok til å kjenne et menneske. Gud har like fra begynnelsen av vårt liv hatt et brennende ønske om å kjenne oss i et jeg-du-forhold. Derfor ble Gud selv et menneske i Jesu unnfangelse i Marias liv. Han ble født inn i en «umulig» sosial relasjon (svangerskapet truet forlovelsen mellom Josef og Maria). Ved Jesu liv og død ble vi forsonet med Gud, bare vi vil ta imot denne store kjærlighet.

At Gud elsker et hvert unnfanget menneske, betyr ikke at han går god for alle måter et menneske kan unnfanges på. For å dra perspektivet helt ut: Et barn unnfanget i voldtekt, rettferdiggjør ikke voldtekten, men barnet er like mye elsket av Gud.

Den menneskelige relasjon skapes i et jeg-du-forhold. I et svangerskap vokser denne relasjonen frem mellom mor og barn på ulikt vis. «Å kjenne liv» kan være en milepæl. Moderne teknologi som ultralyd kan også bidra til å utvikle relasjonen, man får se det lille mennesket, ja, tredimensjonal ultralyd kan til og med bidra til å skimte ansiktet. Ved fødselen møtes barnet og mor ansikt til ansikt, det samme skjer i forhold til resten av familien og samfunnet for øvrig. Relasjonen skapes i dette møtet som en gjensidighet. Der hvor barnet i utgangspunktet ikke var planlagt, vil ofte barnet selv med sitt første skrik og sitt ansikt i større eller mindre grad berøre de mennesker som er involvert i fødselen. I tidligere tider da det ikke var selvsagt at ethvert svangerskap skulle være planlagt, har mange kvinner erfart dette: Barnet skaper morsfølelsen, ja, det samme skjer også der hvor barnet er planlagt og etterlengtet!

Derfor verger samfunnet seg i dag mot fosterets ansikt! Ved senaborter legges barna bort for å dø, mor evt. far og helsepersonell trenger «å beskyttes» for barnets ansikt.

En gang da jeg var tenåring, var jeg med på å «synge ut» en grandtante som døde hjemme.

«En dalende dag, en stakket stund har legemets liv vi til gave, og slektene skifter som løv i lund i jordens frodige have, så synker vi stilt, så har vi vårt sted blant tusene glemte grave.»

Salmen gjorde et sterkt inntrykk på en tenåring, og ga et livsperspektiv. Om hundre år er vi glemt! «Vårt sted kjenner oss ikke lenger» står det i Salmenes bok. Slik er det i det menneskelige perspektiv, men igjen; i Guds perspektiv er det annerledes. Slik Gud har kjent vår identitet fra unnfangelsen av, kjenner han også vår identitet etter vår død. I dag kan vitenskapsmenn grave opp tusen år gamle levninger og avdekke døde menneskers DNA-kode. Deres liv kan vitenskapsmenn bare gjette seg til. Gud kjenner både vår DNA-kode og vårt liv. DNA-koden finnes både fysisk på kirkegården og i Guds hjerte.

Inger Lund Thorsen
Lege

Luthersk pastorutdanning – Bibelens ufeilbarlighet

"AdFontes utfordret meg til grundig prekenforberedelse og en frimodig tillit til Bibelen som autoritet."
Jørgen Storvoll
Pastor Trondheim Frikirke
AdFontes/MF/
Fjellhaug Mastergrad

"AdFontes ga meg dyktige norske og amerikanske pastorer og teologer som rollemodeller."
Ole Andreas Birkedal
AdFontes/Fjellhaug Mastergrad

AdFontes
www.Ad-fontes.no
post@ad-fontes.no

Søk AdFontes pastorutdanning Oslo Supplerende til BA/MA-studiet ved MF, Fjellhaug